

МОТИВИ:

Подсъдимият Й.Й.П., ЕГН ***** е предаден на съд за престъпление по чл.304а във връзка с чл.304, ал.1 от НК за това, че на 20.10.2023 г. в град Стара Загора, дал подкуп- парична сума от 100 лева (банкнота с номинал 100 лева и сериен номер ГБ 86783626) – на лица, които заемат отговорно служебно положение - полицейски органи - К.Х.Л. и Т.И.Х., и двамата старши полицаи в група „Патрулно-постова дейност" към сектор „Охранителна полиция" към 01 РУ - Стара Загора, за да не извършат действия по служба – да не му съставят, като водач на МПС - л.а. марка „С.", модел „Т." с рег. №, АУАН за извършени от него нарушения по ЗДП, а именно по чл.70, ал.3 от ЗДП; чл.147, ал.1 от ЗДП; чл.100, ал.1, т.2 от ЗДП и чл. 150а, ал. 1 от ЗДП, установени при извършена на място проверка.

Подсъдимият Й.Й.П. по реда на чл.371, т.2 от НПК признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Въз основа на самопризнанието, направено от подсъдимия, съпоставено със събраните в хода на досъдебното производство доказателства, съдът прие за установено следното от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Подсъдимият Й.Й.П., ЕГН *****, е роден на 07.11.1981 г. в град Стара Загора. Живее в село Ш., община К., ул. „Ч." № 4.

Подсъдимият е с основно образование. Не е осъждан. Семейен. Има две ненавършили пълнолетие деца. Съобщава, че работи в чужбина като багерист.

Гореизложените обстоятелства се установяват от обясненията на подсъдимия в хода на съдебното следствие, съпоставени с данните по справката му за съдимост (л.42 ДП) и декларация за семейно и материално положение и имотно състояние (л.43 ДП).

От началника на Първо РУ Стара Загора е утвърден План УРИ 1959р-25143/29.02.2023 г. (л.30 ДП) относно организиране и провеждане на специализирана полицейска операция па обслужваната територия от Първо РУ - Стара Загора, във връзка със засилване на полицейското присъствие и недопускане на нарушения на ЗДП в обслужваните села от община Стара Загора и община Опан в изпълнение на т.8 от окръжно писмо № 349р-12161/15.04.2022 г. на ОД на МВР – Стара Загора; окръжно писмо № 349р-1559/17.01.2020 г. и заповед № 1959з-886/28.09.2023 г. на Началник Първо РУ - Стара Загора за периода 01.10.2023 г. до 31.10.2023 г. Една от конкретните задачи на посочения план е контрол на автомобилното движение в населените места и на местата с концентрация на ПТП.

Видно от писмо (справка) рег. № 349р-37170/25.10.2023 г. (л.38 ДП) на ОД на МВР – Стара Загора е, че към 20.10.2023 г. всеки от свидетелите Т.И.Х. и К.Х.Л. е работел на длъжност старши полицаи в група „Патрулно-постова дейност" към сектор „Охранителна полиция" към 01 РУ - Стара

Загора. От представената типова длъжностна характеристика на изпълняващия посочената длъжност (л.39 ДП) се установява, че основните му длъжностни задължения включват работа по опазване на обществения ред, предотвратяване и оказване на съдействие при разкриване на престъпления и нарушения на обслужваната територия. Със Заповед № 349з-575/08.02.2023 г. (л.28 ДП) на Директора на ОД на МВР – Стара Загора, свидетелят Т.И.Х. е определен като полицейски служител от сектор „Охранителна полиция“ при 01 РУ при ОД на МВР – Стара Загора, който да издава фишове за налагане на глоби, да съставя актове за установяване на административни нарушения и да осъществява контролна дейност по ЗДП и КЗ.

На 20.10.2023 г. от 07.45 часа до 19.45 часа свидетелите К.Х.Л. и Т.И.Х. застъпили в дежурство. Към 10.00 часа изпълнявали патрулно-постова дейност в района на ул. „Хан Аспарух“ № 37, град Стара Загора. Били със служебен автомобил м. „Ш-Р“ с рег. № СВ НР. Тези обстоятелства се установяват освен от показанията на двамата свидетели (л.24 и л.25 ДП), още и от представените по делото ежедневна ведомост за разстановка на силите и средствата за 20.10.2023 г., от 07.45 ч. до 19.45 ч. (л.33 ДП) и информационна карта за дейността на наряда, рег. № 16215/20.10.2023 г. (л.32 ДП).

Около 10.05 часа, извършвайки патрулно-постова дейност в град Стара Загора, на ул. „Х.А.“ до № 37, дежурните полицейски служители К.Х.Л. и Т.И.Х. спрели за проверка лек автомобил марка „С. Т.“ е рег. №, управляван от подсъдимия Й.Й.П., тъй като моторното превозно средство се движело без включени светлини. На водача било разяснено, че ще се извърши полицейска проверка. По време на проверката и двамата полицейски служители били извън служебния автомобил.

Проверката започнала по обичайния ред, като водачът – подсъдимият Й.Й.П., бил поканен да представи за проверка необходимите за извършването й свидетелство за управление на МПС и регистрационен талон на МПС, ведно със съпътстващите ги документи -контролен талон, както и документи по реда на КЗ и за технически преглед на моторното превозно средство. В хода на проверката било констатирано, освен вече установеното нарушение по чл.70, ал.3 от ЗДП, а именно, че водачът се движи с МПС през деня без задължително включени светлини за движение през деня или с къси светлини, още и че не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява (нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДП); че управлява МПС, което не е преминало технически преглед (нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДП); че управлява МПС със СУМПС с изтекъл срок на валидност (нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДП).

Полицейските служители - свидетелите К.Х.Л. и Т.И.Х. - обяснили на проверявания водач, че за констатираните нарушения по ЗДП следва да му бъде съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и влезли в патрулния автомобил, за да направят необходимите справки в ОДЧ и се подготвят за съставяне на АУАН. Малко по-късно свидетелят К.Х.Л. се отправил към МПС, в което бил подсъдимият Й.Й.П., за да обясни на последния последиците от съставянето на АУАН, както и че няма право да

управлява МПС след като е изтекла валидността на свидетелството му за управление на МПС. След това свидетелят К.Х.Л. се върнал при колегата си – свидетелят Т.И.Х., който седнал на шофьорската седалка на патрулния автомобил съставял акта за установяване на административно нарушение. Двата автомобила – патрулният и на проверявания водач – били спрени в една линия, на разстояние от около 3-4 метра един от друг. Докато свидетеля Т.И.Х. изготвял АУАН, към патрулния автомобил се приближил подсъдимият Й.Й.П.. Той застанал до дясната страна на автомобила, до седалката на която стоял свидетелят К.Х.Л. и пуснал в купето на патрулната кола сгъната банкнота с номинал от 100 лв., казвайки на двамата полицаи да се почерпят.

След тези действия на подсъдимия свидетелите К.Х.Л. и Т.И.Х. веднага му разпоредили да остане на място, защото извършеното от него представлява даване на подкуп на полицейски орган. Подставили белезници на подсъдимия и веднага докладвали в ОДЧ при 01 РУ - Стара Загора, като запазили местопроизшествието и изчакали идването на дежурна група.

В 11.40 часа започнал оглед на местопроизшествието, видно от съставения за това протокол (л.6 ДП), при извършването на което действие била иззета (в присъствието на посочените в протокола поемни лица) установената в купето на патрулния автомобил, на пода между предната дясна врата и седалката до нея, банкнота с номинал 100 лева и сериен номер ГБ 86783626.

Гореизложените фактически обстоятелства се установяват въз основа на самопризнанието по чл.371, т.2 от НПК, направено от подсъдимия Й.Й.П., съпоставено със събраните в хода на досъдебното производство доказателства, посочени по-горе при излагане на установената по делото фактология. В доказателствените материали не се съдържат противоречия, които да налагат обсъждането кои от доказателствата по делото се кредитират и кои не.

При така установените с категоричност фактически обстоятелства, съдът прие следното от ПРАВНА СТРАНА:

С деянието си на 20.10.2023 г. подсъдимият Й.Й.П. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.304а във връзка с чл.304, ал.1 от НК.

От обективна страна, подсъдимият Й.Й.П. е дал подкуп – парична сума от 100 лева (банкнота с номинал 100 лева и сериен номер ГБ 86783626) – на полицейски органи - К.Х.Л. и Т.И.Х., и двамата старши полицаи в група „Патрулно-постова дейност“ към сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ - Стара Загора, за да не извършат действия по служба – да не му съставят, като водач на МПС - л.а. марка „С.“, модел „Т.“ с рег. №, АУАН за извършени от него нарушения по ЗДП, а именно по чл.70, ал.3 от ЗДП; чл.147, ал.1 от ЗДП; чл.100, ал.1, т.2 от ЗДП и чл. 150а, ал. 1 от ЗДП, установени при извършена на място проверка.

В конкретния случай е осъществена формата на изпълнителното деяние на даване на подкуп, затова защото подсъдимият е осъществил

активна дейност по прекратяване на собствената фактическа власт върху облагата (банкнотата от 100 лв.) по такъв начин, че длъжностните лица да могат безпрепятствено да упражнят фактически действия спрямо нея. Постигната е обективна фактическа промяна в първоначалното положение на предмета на подкупа в полза на длъжностните лица, за които е предназначена тя (ТР № 1/2021 ОСНК).

От субективна страна, деянието е извършено при пряк умисъл. При предлагането на подкупа подсъдимият Й.Й.П. е съзнавал, че дава пари на полицейски служители, за да не изпълнят служебните си задължения, т.е. съзнавал е общественоопасния характер на деянието и неговите общественоопасни последици, предвиждал ги е и е искал тяхното настъпване.

Съдът обаче не споделя разбирането в обвинителния акт, че деянието е извършено спрямо длъжностни лица, заемащи отговорно служебно положение. Тази теза не е и аргументирана от прокурора.

В случая, като изпълняващи длъжността старши полицаи в група група „Патрулно-постова дейност“ към сектор „Охранителна полиция“ към ОД РУ - Стара Загора, несъмнено изпълняваните от двамата полицейски служители служебни функции са от съществено значение при изпълнението на задачи, произтичащи от решения и указания на държавните органи, свързани с опазването на обществения ред, предотвратяването и оказването на съдействие при разкриване на нарушения и престъпления. И правната теория, и съдебната практика, обаче, неизменно свързват отговорното служебно положение с кръга от правата и задълженията на длъжностното лице и мястото му в служебната йерархия. По правило длъжностните лица, заемащи отговорно служебно положение, имат организационно-ръководни правомощия по отношение на други, по-низше стоящи длъжностни лица. Те управляват поверената им държавна структура или звено, организират дейността ѝ и ръководят подчинените им служители като издават властнически разпореждания и упражняват дисциплинарна власт спрямо тях. Наред с това, предвид по-високото им място в йерархичната стълбица те притежават повече правомощия и следователно имат по-голяма възможност да въздействат върху по-широк кръг от обществени задължения. В този смисъл Решение № 561/27.11.1984 г. по н. д. № 578/84 г., I н. о. на ВС, Решение 4/06.02.2017 г., н.д. № 1250/2016 г., III н.о. на ВКС и много други. Внимателният прочит на длъжностната характеристика на свидетелите К.Х.Л. и Т.И.Х. не оставя място за съмнение, че те не отговарят на посочените критерии. Правата и задълженията на изпълняващия длъжността старши полицаи в група „Патрулно-постова дейност“ към сектор „Охранителна полиция“, така, както са дефинирани по длъжностна характеристика, не поставят изпълняващият я на по-високо място в служебната йерархия и не му придават ръководни или управленски функции. Служителят, заемащ длъжността, се ръководи, контролира и оценява от началника на сектора (групата) участъка и няма подчинени служители, което изрично е посочено в длъжностната характеристика.

Водим от горното, съдът прие, че след като на 20.10.2023 г. в град

Стара Загора, е дал подкуп - парична сума от 100 лева (банкнота с номинал 100 лева и сериен номер ГБ 86783626) – на полицейски органи - К.Х.Л. и Т.И.Х., и двамата старши полицаи в група „Патрулно-постова дейност" към сектор „Охранителна полиция" към 01 РУ - Стара Загора, за да не извършат действия по служба – да не му съставят, като водач на МПС - л.а. марка „С.", модел „Т." с рег. №, АУАН за извършени от него нарушения по ЗДП, а именно по чл.70, ал.3 от ЗДП; чл.147, ал.1 от ЗДП; чл.100, ал.1, т.2 от ЗДП и чл. 150а, ал. 1 от ЗДП, установени при извършена на място проверка, подсъдимият Й.Й.П. е осъществил както от обективна, така и от субективна страна състава на чл.304а във връзка с чл.304, ал.1 от НК, в извършването на което престъпление го призна за виновен.

Съдът призна подсъдимия Й.Й.П. за невинен в това да е дал подкуп на длъжностни лица, които заемат отговорно служебно положение и го оправда в тази част от повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.304а във връзка с чл.304, ал.1 от НК.

Относно наказанието:

За извършеното от подсъдимия Й.Й.П. престъпление по чл.304а във връзка с чл.304, ал.1 от НК, законът предвижда наказание лишаване от свобода до десет години и глоба до 15 000 лв.

С оглед на това, че настоящото производство се разви по Глава XXVII от НПК и по-конкретно при хипотезата, предвидена в чл.371, т.2 от НПК, то в този случай, разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК задължава съда да определи на подсъдимия наказание при условията на чл.58а от НК, т.е. да приложи чл.58а, ал.1 от НК, като редуцира с една трета определеното съгласно Общата част на НК наказание или ако едновременно с това са налице условията на чл.55 от НК, да приложи тази разпоредба, явяваща се по-благоприятна за дееца.

При определяне на наказанието съдът взе предвид следните обстоятелства по чл.54 от НК: ниска степен на обществена опасност на подсъдимия като деец с оглед на чистото му съдебно минало и импулсивния начин, по който е действал, давайки подкупа; ниска степен на обществена опасност на конкретното престъпно деяние, тъй като установената по делото фактология не позволява да се приеме, че същото, сравнено с престъпления от същия вид, се отличава с признаци, които да го определят като такова с висока степен на обществената опасност; добрите характеристични данни за личността му - семеен, води уседнал начин на живот; обстоятелството, че още в хода на досъдебното производство подсъдимият е проявил критичност към деянието си, съдействайки за установяване на обективната истина.

Преценявайки горепосочените обстоятелства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие, че е налице изразен превес на смекчаващите отговорността такива. Поради това, съдът наложи на подсъдимия наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца, което намали с една трета - на основание чл.58а, ал.1 от НК, към приложението на която разпоредба

препраща чл.373, ал.2 от НПК и осъди подсъдимия Й.Й.П. на четири месеца лишаване от свобода.

Отчитайки наличието на законовите предпоставки на чл.66, ал.1 от НК съдът отложи изтърпяването на наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът осъди подсъдимия Й.Й.П. на глоба от 200 лв. (двеста лева), съобразявайки се относно това наказание още и с имотното състояние на подсъдимия.

Съдът счете, че така определеното наказание е достатъчно, справедливо и съответно на извършеното от подсъдимия деяние, като същото ще изиграе, както своята превъзпитателна и предупредителна роля по отношение на подсъдимия, за да коригира противоправното си поведение, така и за постигане на останалите цели на наказанието, визирани в чл.36 НК.

На основание чл.307а от НК съдът постанови отнемане в полза на Държавата на иззетата като веществено доказателство банкнота с номинал 100 лева, сериен номер ГБ 86783626.

На основание чл.189 от НПК съдът осъди подсъдимия Й.Й.П. да заплати в полза на ОД на МВР – Стара Загора сумата от 12.61 лв. (дванадесет лв. и 61 ст.) - разноски по делото, направени в досъдебното производство.

Воден от горните съображения, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: